

HET ROTTERDAMSCH E TOONEELGEZEL-
SCHAP VAN BINGLEY EN RIVIER
TE VLISSINGEN, 12—28 JULI 1779,

DOOR

JOH^s. DYSERINCK.

In het voor de geschiedenis van ons Nederlandsch tooneel zoo belangrijk geschrift van onzen stadgenoot P. Haverkorn van Rijsewijk «De oude Rotterdamsche Schouwburg» (1773—1798) vindt de belangstellende lezer bij herhaling melding gemaakt van voorstellingen, die door de tooneelisten van hier ook buiten deze gemeente werden gegeven, zooals onder meer te 's Gravenhage en te Leiden. Wel mag dit als een bewijs gelden, hoe destijds de gaven van het Rotterdamsche personeel ook elders waardeering vonden; zelfs strekte de reis van het gezelschap zich tot Vlissingen uit. Ter aanvulling nu van hetgeen de heer Haverkorn van Rijsewijk schrijft — hij maakt het eerst melding van het optreden van de tooneelisten onder Ward Bingley en Simon Rivier in de Scheldestad den 7 Augustus 1783 — herinner ik, dat dit reeds vier jaren vroeger plaats vond. Ten bewijze hiervan diene een tweetal verzen, die ik, als archivaris van Vlissingen (1881—'84), onder eene verzameling kleine geschriften vond. Het eene is eene «Inleiding», het andere een «Afscheid» der «Rotterdamsche Tooneelspeleren». Het

eene «Dienende ter Gelegenheid der Oopening van het Tooneel te Vlissingen, op den 12^{den} July, 1779»; het andere bij het vertrek van 't gezelschap «op den 28sten July, 1779». Beide verzen waren van de hand van Simon Rivier en werden «Gereciteerd door den Heer W^d. Bingley».

INLEIDING.

ô Zeeland! zie uw' Landgenoot
 Op uw beroemde Walchren Landen,
 In Vlissinge, dat de Eendrachts Banden
 Met Brielle om Zeven Pylen sloot.

Dit Landschap was, voor lange tyden,
 Aan 't onze vast door één Bewind,
 Een Band die Harten t'saamenbindt,
 Om voor elkanders recht te stryden.

Men zal, in Neêrlands Moedertaal
 En poeëzy der Kunst-tooneelen,
 U, Vryheids Telgen, mededeelen,
 Zoo ons een wyl uw Gunst Bestraal'.

Ontvang ons mede als Landgenooten,
 ô Zeeuwen! welkers Dapperheid
 Den Steen der Grondvest heeft geleid,
 Waaruit de Vryheid is Gesprooten.

Wij maakten op uw Vriendschap staat,
 Erkennende uw Rondborstigheden;
 Uw' Lof, in Oorlog en in Vreden,
 Blinkt Heerlyk in der Vryen Raad.

Dus durven we op uw Gunst betrouwen,
 Gelyk op onzer Broedren Gunst;
 Zie en Beproeft onze eedle Kunst,
 Die Vaderlanders bezig houên.

Dus scherpt men zucht ter Vryheid in,
 Vertoont een Spiegel van Welleeven,
 Ja leert op 't Spoor der reden streeven,
 En vindt, al Lagchend, Deugd gewin.

Dus zullen we aan den Maasstroom zeggen:
 In Zeeland straalt ook Kunstmin door,
 Op Aemstel-, Schie- en Rhynlants spoor,
 Om voor den goeden Smaak de Banden vast te leggen.

AFSCHEID.

't Geluk deed ons op Walchren Landen
 In de Armen van den ronden Zeeuw,
 Die voor 's Lands Vryheid als een Leeuw
 In moed, zyn goed en Bloed verpanden.

Dus toond der Zeeuwsche schranderheid
 Nu wederom aan Batoos Kindren,
 Dat niets haar' yver kan vermindren
 Die voor haar Vaderlanders pleit.

Hoe lief is 't ons, uw Landgenooten,
 Te zien dat hier den goeden Smaak,
 En waare zucht tot nut vermaak,
 Onze eedle Kunst-min doet vergrooten.

Deeze eedle Kunst-min, die het Hart
 Van Hollands Burgers mag behaagen,
 Heeft hier ook Lauwers weggedraagen;
 Dies ons, met recht, ons Afscheid Smart.

Wy danken u, met vol genoegen,
 ô Stutten van 't Gemeenebest!
 Daar Neêrlands Vryheid hoop op vest
 Altoos haar' grond te zien beploegen.

Vaarwel, ô Broeders onzer Staat!
 Zie Zeeland en zijn Staats-regeerders
 In Groei, in Bloei, als Heilvereerders,
 Vruchtdraagende in der Vryen Raad.

De Hemel doe uw Wensch Gelukken
 In Staat, in Raad en Huisgezin,
 In Vrede, Burgerlyk gewin,
 En Zegen', meêr dan we uit kan drukken.

Vaarwel! wy gaan naar Rotterdam;
 Maar zullen overal vermelden,
 Dat hier Minerve ook Zoonen stelden,
 Die Echtelingen zyn van Batoos Helden Stam.

In het bovenstaande vinde de lezer eene bevestiging te meer van hetgeen de heer Haverkorn van Rijsewijk schrijft, dat Simon Rivier als dichter van den troep sedert 11 Mei «de leverantie van gelegheidsversjes jaren lang behield», zij het ook dat hij daarmede niet altijd den naam van Prulpoëet kon ontgaan.

Rotterdam, Sept. 1887.
